

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

01 יוני 2020

פני:

כב' השופטת חנה טרכטינגוט – שופטת בכירה
נציג ציבור (מעסיקים) מר מרדכי מנוביץ

התובע:
(והנתבע שכנגד)

ולדימיר בובילב
ע"י ב"כ עו"ד אלכסנדר פרנקל

-

הנתבעת:
(והתובעת שכנגד)

סטרטסיס בע"מ
עו"ד חדוות ינקו וולמן ועו"ד דוד אפלדורף

פסק - דין

1. מר בובילב (להלן: "התובע") הגיש תביעה נגד סטרטסיס בע"מ (להלן: "החברה") בגין שכר עבודה, פיצויי פיטורים, פיצוי בגין פגיעה ביכולת תעסוקה ושם טוב ופיצוי בגין פיטורים שלא כדין.
החברה הגישה תביעה שכנגד לתשלום נזקים אשר גרם התובע לחברה בגניבת מוצריה בסך 799,406 ₪, פיצוי בלתי ממוני וכן עלויות בדיקת הגניבות בסך 241,624 ₪.
2. אלה העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת והרלבנטיות להכרעה –
  - א. החברה הינה חברה בינלאומית בתחום של פיתוח ושיווק מערכות וחומרים להדפסה בתלת מימד.
  - ב. התובע הועסק על ידי החברה החל מיום 27.9.12 ועד לפיטוריו ביום 10.7.14, בתפקיד של אינטגרטור במחלקת הנדסה ברצפת הייצור של החברה.
  - ג. במהלך חודש ינואר 2014 זיהה מהנדס של החברה בגרמניה (להלן: "עובד החברה בגרמניה") כי מוצריה מוצעים למכירה באתר eBay הגרמני במסגרת חנות וירטואלית (להלן גם: "החנות הווירטואלית").
  - ד. החברה החליטה לבצע חקירה על מנת להתחקות אחר זהות המוכר.
  - ה. ביום 6.5.14 רכש עובד החברה בגרמניה שני ראשי הדפסה של החברה בחנות הווירטואלית. ביום 7.5.14 העביר עובד החברה בגרמניה את התשלום על סך 1,048 דולר עבור המוצרים לחשבון PayPal.
  - ו. ביום 8.5.14 עודכן עובד החברה בגרמניה כי המוצרים שרכש נשלחו אליו באמצעות הדואר, וכי להבא יוכל לרכוש את המוצרים ישירות ולא באמצעות החנות הווירטואלית ואז יזכה להנחה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 ביום 26.5.14 קיבל לידיו עובד החברה בגרמניה את ראשי ההדפסה שרכש כאשר
2 אלה ארוזים בקופסת נעליים של חברת דוקרס.
3 על גבי תעודת המשלוח שהודבקה על קופסת הנעליים היו פרטים של זהות בדויה של
4 מוכר (בדיקת הכתובת העלתה כי אין אדם בשם שצוין על גבי תעודת המשלוח
5 בכתובת שצוינה), אך מספר הטלפון שצוין הוא מספרו של התובע.
6 החבילה נשלחה מסניף הדואר באשדוד שהוא סמוך למקום עבודתו של אשת התובע
7 ולבית מגוריהם. אשת התובע עבדה בחנות נעליים "פלייפוט".
- 8 ביום 28.5.14 פנה שוב עובד החברה בגרמניה למוכר באופן ישיר באמצעות כתובת
9 הדוא"ל שנמסרה בשאלה האם ניתן לרכוש ראשי הדפסה נוספים, ונענה בחיוב.
10 ביום 20.6.14 בוצע תשלום על סך 1,800 דולר עבור ראשי ההדפסה.
11 ראשי ההדפסה הנוספים הגיעו אף הם בקופסת נעליים מאותו סניף דואר באשדוד,
12 ואותה זהות בדויה של שולח וכתובת בתל אביב.
13 מספר הטלפון שצוין כמספרו של השולח היה מספרה של אשת התובע.
14 בעל החנות הווירטואלית ממנה נרכשו ראשי ההדפסה שינה את כינויה ביום
15 15.10.11 מ-coinsvlad ל-coinsgod.
16 החנות הווירטואלית מוכרת חלקים טכניים ומוצרים מתכלים של החברה וכן ציוד
17 מתוצרת חברת HP Indigo (להלן: "חברת אינדיגו").
18 התובע עבד בעבר בחברת אינדיגו.
19 התובע מכחיש כל קשר בינו לבין החנות הווירטואלית והמכירות המתוארות.
- 20 החברה עקבה אחר התובע באמצעות מצלמות האבטחה מיום 17.6.14 ועד ליום
21 8.7.14.
22 במהלך ימים אלה נצפה התובע במשך 7 ימים בהם הוא נוטל רכוש חברה ומניח אותו
23 מתחת לשולחן העבודה, במקום בו היה מצוי תרמיל שלו שהונח שם מראש.
24 בדיקה באזור שולחן העבודה שנערכה לאחר שהתובע עזב את מקום העבודה עם
25 התרמיל העלתה כי לא נמצא זכר למוצרים שנלקחו על ידו.
26 ביום 8.7.14 נצפה התובע לוקח רכוש נוסף של החברה.
27 התובע זומן לשיחה באותו יום במהלכה התבקש להוציא את תכולת תרמילו.
28 התובע לא התנגד והוציא מתרמילו משאבת ואקום של החברה.
29 התובע עוכב במשרדי החברה עד שהגיעו נציגי המשטרה.
- 30 במהלך השיחה ביקש להתקשר עם אשתו והנחה אותה לזרוק את כל הדפים
31 שנמצאים בבית.
32 סמוך לאותה שיחה נצפתה אשת התובע מפנה מביתם המשותף אל רכבם הפרטי
33 מספר ארגזים.
34 התובע מכחיש כי מדובר במי שהיתה אשתו.
35 החברה הגישה תלונה נגד התובע ואשתו בגין גניבות ממעביד.
36 התובע נעצר למשך הלילה ושוחרר למחרת בערבות עצמית וצד ג' והפקדת מזומן.
37 התובע הושם במעצר בית בבית אמו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- נערך בביתו חיפוש על ידי המשטרה ונתפס מחשב נייד ומכשיר טלפון סלולארי.
 טו. ביום 8.7.14 נמסר לתובע זימון לשימוע בשל חשד לגניבה של רכוש החברה. מועד השימוע נקבע ליום 10.7.14.
 טז. התובע לא התייצב לשימוע ולא הודיע דבר.
 יז. ביום 10.7.14 החליטה החברה על פיטוריו המידיים של התובע החל מיום 10.7.14, תוך שלילה של הזכאות להודעה מוקדמת ולפיצויי פיטורים.
 יח. ביום 28.10.19 הוגש נגד התובע כתב אישום בגין גניבה ממעביד.
3. מטעם התובע העידו התובע ומר שלמה דויטש (להלן: "מר דויטש"), סמנכ"ל בחברת הנדסת שיטות אריזה בע"מ (להלן: "חברת הנדסה") אשר התובע גויס לשירותיה, ולדבריו פנה אליו עובד החברה וטען כי התובע עסק באופן שיטתי בגניבה של רכיבים שונים בבעלות החברה ומכרם באינטרנט.
 מטעם החברה העידו מר אבי יעקובי אשר כיהן כסמנכ"ל משאבי אנוש ישראל בחברה; מר אלי גלסמן, מנהל קו מוצרים בשירות בחברה; מר חיים אברבנאל, חוקר פרטי אשר ערך חקירה להתחקות אחר זהות המוכר בחנות הווירטואלית, ואחר פעולת התובע.
 מר אברבנאל ערך ביום 24.7.14 דוח בדיקה.
4. טענות התובע –
 א. לתובע לא היתה כל מעורבות בגניבה והחברה עשתה דין לעצמה, לא שילמה לו את שכרו עבור החודש האחרון, שללה ממנו את הזכות לקבל פיצויי פיטורים, מנעה ממנו גישה לתלושי השכר שהתקבלו בדוא"ל, ולא ערכה לו שימוע כדין.
 יתירה מכך החברה פעלה למניעת העסקתו אצל מעסיקים אחרים בטענה ש"תפסה אותו על חס" ושהוא גנב את החברה בסכומי עתק.
 ב. החברה נהגה לכל אורך הדרך במגמתיות ובחוסר אובייקטיביות כלפי התובע וכתוצאה מכך לא ערכה לו שימוע ולא בחנה את טענותיו המכחישות את המיוחס לו.
 ג. אף אם תתקבל טענת החברה, הרי ששכום התביעה של החברה והנזקים הנטענים אינו מבוסס על ראיות ובחלקו חופף.
 ד. מר גלסמן בתצהירו הגיש טבלאות חישוב הכוללות את שווי הפריטים בחנות הווירטואלית על פי משובי לקוחות מיום 6.1.13 ועד 8.6.14 ובסך 39,844 ₪; שווי המוצרים בחנות הווירטואלית ביום 19.6.14 בסך 35,078 ₪.
 כמו כן טבלה של מחירי המוצרים שהתובע נצפה במצלמות האבטחה כנוטל מהחברה בסך 42,443 ₪ וכן שווי מוצרים שתמונתם נמצאה במחשבו האישי של התובע בסך 37,670 ₪.
 אשר למוצרים המופיעים במשובי הלקוחות, אין כל ראיה שהמוצרים נמכרו על ידי התובע.
 אשר למוצרים שהיו בחנות ביום 19.6.14, אין הוכחה כי אלה נמכרו, קל וחומר על ידי התובע.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 אשר למוצרים הנצפים במצלמות האבטחה, לא הוכח כי התובע הוציאם משטח
2 החברה.
- 3 בנוסף קיימת חפיפה בין המוצרים שנמצאו בחנות ביום 19.6.14 לבין אלה שנצפו
4 במצלמות.
- 5 כמו כן קיימת חפיפה בין המוצרים שבמחשב לבין אלה שבחנות הווירטואלית.
- 6 ה. החברה מבקשת לחייב את התובע בנזקים על פי ממוצע שווי הרכוש הגנוב בין
7 17.6.14 ועד ליום 8.7.14. ממוצע לטענתה של 6,061 ₪ ליום ולהכפילו בכמות הימים
8 בה עבד התובע שעות נוספות ובהתבסס על ההנחה כי הגניבות בוצעו בימים בהם עבד
9 התובע שעות נוספות.
- 10 אין לקבל חישוב המתבסס על ממוצעים הנחות והשערות.
- 11 ו. אין לקבל את תחשיביו של מר גלסמן המבוססים על ההנחה שהתובע גנב את
12 המוצרים שכן בחקירתו הנגדית התפוגג בטחונו שהתובע גנב.
- 13 יתירה מכך מר גלסמן אישר, לאחר שהוצגו לו תמונות, כי הוצעו למכירה מוצריה של
14 הנתבעת במרשתת על ידי גורמים שאינם ידועים.
- 15 המסקנה הינה כי מוצרים ממשיכים להיגנב ולהימכר על ידי אחרים.
- 16 ז. מר גלסמן הושפע ממידע שנמסר לו ולפיכך לא היה אובייקטיבי.
- 17 הגם שמר גלסמן העיד לגבי מחירי המוצרים הנתפסים בעיניו כגנובים לא טרח להציג
18 מחירון של המוצרים.
- 19 ח. אשר לתביעה להשבת הוצאות החקירה, לא היתה כל הצדקה לניהול חקירה
20 "מנופחת" ויקרה כזאת.
- 21 החקירה בוצעה תוך ניגוד עניינים ובחוסר תום לב, כאשר היא משולמת מכיסה של
22 החברה לכיסו של מר עמיר אוהד, סמנכ"ל החברה, לחברת גדין טכנולוגיות בע"מ
23 (להלן: "גדין טכנולוגיות"), כאשר אשתו של מר עמיר אוהד בעלת 100% מהמניות
24 בה.
- 25 ט. אין לתת אמון בעדי החברה ובמסקנותיהם כי התובע גנב את מוצרי החברה.
- 26 מר גלסמן לא ראה מעולם את המוצרים הגנובים אלא רק תמונות, בנוסף העיד כי
27 אינו יכול לקבוע שהחנות הווירטואלית של התובע.
- 28 מר אברבנאל, אשר חקירתו מגמתית ומנופחת, הודה בעדותו כי יש עוד אנשים
29 בחברה שיש להם גישה למוצרי החברה.
- 30 גם עדותו לגבי נסיבות סיום עבודת התובע בחברת אינדיגו אינה אמינה וניתנה על
31 יסוד שמועה שלא ידע להצביע על מקורה.
- 32 מר אברבנאל סילף בתרגום את תוכן השיחה של התובע עם אשתו כאשר עוכב.
- 33 כמו כן טענתו כי בדק בנוגע לזהותם של מוכרים אחרים באינטרנט מוצרים של
34 החברה ומצא כי לא מדובר בסחורה שנלקחה ללא רשות, אלא פסולת אלקטרונית,
35 לא הוכחה. לא פורטה הבדיקה ולא צורפו הראיות.
- 36 כאשר הוצגה לו חנות ספציפית vizvik המוכרת מוצרים של החברה השיב כי לא בדק
37 את המוצרים לפי ה"מק"טים".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 לא הובא להעיד עובד החברה מגרמניה ולפיכך אין כל משקל למה שמיוחס לו.
2 יא. מר אברבנאל לא תעד את טענתו לבדיקת אזור שולחן העבודה של התובע לאחר שעזב
3 את העבודה במועדים בהם נצפה נוטל מוצרים ומניחם מתחת לשולחן.
4 יב. מר אברבנאל לא ציין ולא נתן משקל לכך כי המשלוח הגיע בקופסת נעליים של חברת
5 "דוקרס" בעוד אשתו של התובע עבדה בחברת "פלייפוט".
6 יג. לא הוצג מלאי החברה וכיצד משתקפות הגניבות במלאי.
7 יד. העובדה כי יום לאחר התחקור נעלמו כל המוצרים מהחנות הווירטואלית לא מלמדת
8 מתי נעלמו ויתכן כי נעלמו הרבה לפני כן.
9 טו. התובע סיפק גרסה סדורה והגיונית.
10 התובע הפריך את הטענה כי פוטר מחברת אינדיגו בשל גניבת מוצרים והסביר כי
11 העסקתו הסתיימה כי טס לחו"ל לעיתים קרובות מדי.
12 טז. התובע נתן הסבר מניח את הדעת מדוע משאבת הוואקום היתה בתרמילו, כי עבד על
13 פרויקט נוסף בקרית גת ולכן רצה לקחת עמו את המשאבה לשם.
14 יש לציין כי המשאבה לא נלקחה מהמלאי אלא מעובד בקומה שלישית.
15 התובע גם נתן הסבר מדוע הניח ראשים מתחת לשולחן, כי היה לו מתחת לשולחן
16 מתקן שם היה מריץ בלילה את מיכלי הדיו וזאת כדי לנקז את כל שאריות הדיו
17 למיכל אחד שהוא מוכן לשימוש.
18 התובע הסביר כי בארגו לא היו מיכלים חדשים.
19 התובע אף צייר איך נראה המתקן נ/2.
20 יתירה מכך, לא ניתן כל הסבר מדוע לא עוכב התובע בכל אחת מששת הפעמים בהם
21 נצפה נוטל מוצרים ולא ניתן כל הסבר לכך שתרמילו הושאר ליד דלת הכניסה באחד
22 הסרטים.
23 יז. התובע אף נתן הסבר לבקשתו מאשתו לזרוק את הניירות אשר התייחסו לניסיונותיו
24 למצוא עבודה אחרת.
25 התובע לא זיהה את האישה שנטען כי היא אשתו ששמה ארגזים במכונית.
26 יח. התובע אישר כי היה מוכן לדבר אם יבטיחו לו שזה לא יעבור למשטרה וזאת מאחר
27 והופעל עליו לחץ כבד, אך גם אז לא הודה שגנב מוצרים.
28 יט. ראשי המדפסות אינם מיוצרים על ידי החברה וככל הנראה ניתן להשיגם בשוק
29 הפרטי.
30 כ. התובע לא נדרש לעבור בדיקת פולגרף על אף שעל פי הסכם העבודה ניתן לחייבו.
31 כא. החברה לא דיווחה בדוחות אותם היא מגישה לרשות לניירות ערך של ארה"ב על
32 המקרה (להבדיל ממקרים אחרים).
33 כב. המסקנה הינה כי החברה לא הוכיחה את הגניבה המיוחסת ואת זכאותה לסעדים
34 המבוקשים.
35
36
37

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 החברה הגישה על כך הודעה ביום 10.6.19.
- 2 למרות החלטת בית הדין כי התובע יוכל להתייחס לכך בסיכומיו, לא ניצל התובע
- 3 את הזכות.
- 4 ח. יום לאחר שעומת התובע עם הראיות בשיחת הבירור, נעלמו מהחנות הווירטואלית
- 5 כל מוצרי החברה ומוצרי אינדיגו.
- 6 ט. משלוח מוצרי החברה מהחנות הווירטואלית אל עובד החברה בגרמניה קושרים את
- 7 התובע לחנות הווירטואלית מהטעמים הבאים:
- 8 משלוח ההזמנה הראשונה הגיע ארוז בקופסת נעליים מסניף דואר באשדוד.
- 9 אשתו של התובע עבדה בתקופה הרלבנטית בחנות נעליים באשדוד, וסניף הדואר
- 10 ממנו נשלחה החבילה קרוב למקום עבודתה ולמקום מגוריהם.
- 11 מספר הטלפון על הקופסא היה מספרו של התובע.
- 12 בהתאם להצעה שנשלחה לעובד החברה בגרמניה, הוא רכש ישירות באמצעות כתובת
- 13 המייל שעל הקופסא מוצרים נוספים וגם משלוח זה בוצע בקופסת נעליים מאותו
- 14 סניף דואר כשהפעם הופיע כמספר הטלפון של השולח מספרה של אשת התובע.
- 15 פרטי זהות השולח על שני המשלוחים והכתובת בתל אביב היו בדויים.
- 16 י. התובע נצפה ותועד במצלמות האבטחה גונב ממוצרי החברה בין התאריכים 17.6.14
- 17 ועד 8.7.14.
- 18 בתקופה זו נצפה התובע גונב 7 פעמים ובמצטבר למעלה מ- 20 פריטים.
- 19 מסריוני האבטחה עולים בבירור מעשי הגניבה של התובע. יש להדגיש כי התובע לא
- 20 קיבל אישור מהממונים עליו להוצאת רכוש החברה מתחומה; אין כל הצדקה
- 21 מקצועית להוצאת הרכוש מתחומי החברה, הציוד נועד לשימוש שוטף במדפסות
- 22 שברצפת הייצור עצמה. בנוסף מדובר במדפסות שעולות עשרות אלפי דולרים וברור
- 23 שאין ברשות התובע מדפסת כזו.
- 24 יש לציין כי כתב האישום מייחס לתובע גניבה של מוצרי החברה גם במועדים שתועדו
- 25 במצלמות האבטחה וגם במועדים נוספים.
- 26 יא. דפוס הגניבות של התובע דומה: בימים בהם גנב מרכוש החברה הגיע עם תרמיל גדול.
- 27 טענת התובע כי בתרמיל היו בגדי ספורט ואוכל וכי היה מגיע איתו בימים שהיה
- 28 הולך לחדר כושר דינה להידחות. התובע לא הציג מינוי לחדר כושר.
- 29 רכוש החברה היה מוכנס לתרמיל אשר הוסתר מתחת לשולחן. בדיקה לאחר
- 30 שהתובע עזב את המקום העלתה כי באזור שולחן העבודה לא נמצא זכר למוצרים.
- 31 יב. יש לדחות את טענתו של התובע לראשונה בעדותו כי הניח מוצרים מתחת לשולחן כי
- 32 בנה מתקן לניקוז מיכלי דיו.
- 33 העובדה כי הגרסה העלתה לראשונה בעדות מנעה מהחברה לסתור אותה על ידי עדות
- 34 של שותפו לחדר של התובע. ואולם גם לגופו של עניין מדובר בטענה דמיונית וזאת
- 35 מהטעם שהמוצרים שהונחו מתחת לשולחן הוצאו משם, בבדיקה לא נמצא זכר
- 36 למתקן או כל דבר אחר תחת השולחן; אף אחד לא ידע על ה"יוזמה" של התובע
- 37 לבניית המתקן; התובע הודה בחקירתו כי לקח אף מיכלי דיו חדשים, כך שאין כל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 הסבר לניקוז. מסרטוני האבטחה ניתן לראות בבירור כי מדובר במוצרים חדשים
- 2 לגמרי.
- 3 יג. הסבריו הסותרים של התובע לגבי משאבת הוואקום אשר נמצאה בתרמיל ביום
- 4 8.7.14 מוכיחים כי מדובר בגניבה.
- 5 התובע מסר כמה גרסאות ללקיחות המשאבה ואף לא זכר אם מדובר במשאבה ישנה
- 6 או חדשה.
- 7 יד. במהלך שיחת הבירור מיום 8.7.14 ביקש התובע לברר מה יעלה בגורלו אם ישתף
- 8 פעולה.
- 9 טו. במהלך שיחת הבירור הנחה את אשתו לפנות מביתם כל דבר אשר עלול להפיל
- 10 אותם.
- 11 אשת התובע נצפתה מוציאה מביתם אל רכבם הפרטי מספר רב של ארגזים.
- 12 הסבריו של התובע בעדותו לפיה ביקש ממנה לזרוק מסמכים הנוגעים למו"מ שניהל
- 13 לגבי תחילת עבודתו בחברת לנדה המתחרה בחברה אינו הגיוני, מה גם שהתובע הציע
- 14 מטבע זהב לחבר אם יעביר את קורות חייו לחברת לנדה וזאת רק לאחר פיטוריו.
- 15 טז. טענת התובע לפיה במרשתת נמכרים מוצרים נוספים של החברה נבדקה ונמצא כי
- 16 מדובר במוצרים המיועדים להשמדה או ציוד מתכלה שפג תוקפו.
- 17 טענה זו נטענה אף בפני הפרקליטות, ונדחתה.
- 18 יז. התנהלותו של התובע במסגרת ההליך המשפטי קושרת אותו לגניבות.
- 19 התובע הסתיר והעלים את מסמכי חשבון הבנק המשותף שלו ושל אשתו, לא מסר
- 20 כל גרסה סדורה והעלה טענות חדשות במסגרת ההוכחות.
- 21 כמו כן יש בשקריו השזורים לאורך כל ההליך כדי להקים את החזקה הראייתית
- 22 לפיה "מי שמשקר ביוזעין בדבר אחד משקר בכל עדותו".
- 23 יח. על נזקי החברה ניתן ללמוד מרשימת משובי הלקוחות בחנות הווירטואלית,
- 24 מרשימת מוצרי החברה שהועמדו למכירה בחנות הווירטואלית, ממוצרים שתועדו
- 25 במצלמות האבטחה וחומר שנמצא במחשבו של האישי של התובע.
- 26 מי שזיהה את מכלול המוצרים כמוצרי החברה ואת מחירם במועדים הרלבנטיים
- 27 הוא מר גלסמן, מנהל קו מוצרים בשירות, אשר עוסק בהגדרת חלקי חילוף ועדכונם
- 28 במידת הצורך.
- 29 חקירתו לגבי מעשי הגניבה המיוחסים לתובע אינה רלבנטית.
- 30 מר גלסמן לא נחקר כלל אודות זיהוי המוצרים שביצע ותמחורם.
- 31 לפיכך הוכחה גניבת מוצרים בסך כולל של 159,831 ₪.
- 32 יט. אשר לנזקים הנוספים, אומדנה הינה הדרך הראויה בענייננו להוכחת נזקי החברה.
- 33 על פי הפסיקה כאשר מונחת בפני בית הדין תשתית עובדתית מבוססת כבענייננו,
- 34 ניתן לערוך אומדנה לגבי היקף הגניבות.
- 35 מסקנה זו מקבלת משנה תוקף כאשר התובע פעל להסתרת חשבון הבנק המשותף
- 36 אליו נכנסו כספי המכירה ומסמכי חשבון PayPal שלו, מהם ניתן היה ללמוד על
- 37 היקף נוסף של הגניבות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 התובע פעל לסגירת חשבון הבנק המשותף ולהעלמת ראיות וזאת לאחר שהוגשה
2 בקשה לגילוי המסמכים.
- 3 התובע הודה כי בניגוד לאמור בתגובותיו, כלל לא פנה לבנק לבקש את דפי החשבון.
4 החברה אף הוכיחה כי לא קיימת מניעה לקבלת תמצית כל חשבון.
- 5 התובע אף הצהיר לא אמת כאשר טען כי מעולם לא ניהל ואינו מנהל חשבונות
6 PayPal, שכן בשיחת הבירור הוא הודה כי ניתן לראות את כל התנועות שהיו
7 במסגרת חשבון ה-PayPal שלו.
- 8 כ. התנהלותו של התובע בכלל וביחס להסתרת מסמכים, לרבות חומרי חקירה והעובדה
9 שהוגש כתב אישום, מביאים למסקנה כי הנזק שנגרם לחברה גדול מזה הנתבע בדרך
10 האומדנה.
- 11 כא. נוכח כמות הגניבות לאורך תקופה של 3 שבועות ניתן לכמת גם את היקף הגניבות
12 הנוספות.
- 13 יש להדגיש כי המועד הראשון לגניבה הוא לכל המוקדם מועד המשוב הראשון בחנות
14 הווירטואלית, 6.1.13, כי התובע מכר את מוצרי החברה גם באופן ישיר.
- 15 חישוב החברה הוא שמרני ומתייחס רק לתקופה מ- 6.1.13 ועד ליום 8.7.14.
16 הממוצע היומי בימים בהם תועד התובע במצלמות האבטחה במכפלת הימים בהם
17 עבד שעות נוספות (109) נותן תוצאה של 660,649 ₪, כאשר מסכום זה יש להפחית
18 את הסך של 159,831 ₪.
- 19 כב. יש לדחות את טענת התובע לגבי חפיפה. המוצרים במשובים נמכרו בעבר ולכן אין
20 כל חפיפה בינם לבין המוצרים שהועמדו למכירה ביום 19.6.14.
- 21 כג. כמו כן יש לחייב את התובע בפיצוי בלתי ממוני לחברה משהוכח ביצוע שיטתי של
22 גניבה ממעביד.
- 23 כד. יש לחייב את התובע בעלויות הבדיקה והחקירה שערכה החברה. על עלויות הבדיקה
24 ניתן ללמוד מהחשבוניות ששילמה החברה לחברת גדין טכנולוגיות בע"מ. התשלום
25 הועבר דרך חברת גדין טכנולוגיות בע"מ מפאת שיקולי מידור וביטחון מידע.
- 26 כה. דין תביעתו של התובע להידחות במלואה.
- 27 כו. גניבה ממעסיק נחשבת לעבירה חמורה הפוגעת ביחסי האמון המיוחדים בין העובד
28 למעסיקו. לפיכך יש במעשי התובע כדי להביא לשלילה מוחלטת של פיצויי הפיטורים
29 ואת דמי ההודעה המוקדמת.
- 30 כז. טענתו של התובע כי החברה פעלה למניעת העסקתו אצל מעסיקים אחרים לא
31 הוכחה.
- 32 החברה לא יכולה היתה לדעת מי המעסיקים אשר שקלו להעסיקו.
- 33 התובע מסר מספר גרסאות סותרות על פניית החברה למעסיקים, ואף לכך שגרמה
34 לפיטוריו משלושה מעסיקים, טענותיו לא הוכחו.
- 35 אין לתת אמון בעדותו של מר דויטש.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

מר יעקובי נתן תצהיר אשר סותר את עדותו של מר דויטש לפיה מעולם לא יצר קשר עם מר דויטש או מי מטעמו ולא שלח לו את הודעת הדוא"ל אשר צורפה לתצהיר, אך התובע בחר שלא לחקור את מר יעקובי בענין זה. עדותו של מר דויטש אינה יכולה לעמוד. לא סביר כי פנה אליו אדם שסירב להזדהות בשמו אך ציין שהוא מטעם החברה, ומצד שני סירב לדבר איתו והפנה אותו לגורם אחר בחברה. כח. יש לחייב את התובע בהוצאות משמעותיות וניכרות נוכח התנהלותו לאורך כל ההליך.

ההכרעה –

6. אלה השאלות הטעונות הכרעה –
  - א. האם הוכיחה החברה ברמה הנדרשת כי התובע גנב את מוצריה?
  - ב. האם בדין נשללה הזכות לפיצויי פיטורים?
  - ג. האם זכאי התובע לשכר, פיצוי בגין היעדר שימוע ופיצוי בגין אובדן הכנסה ופגיעה בשמו?
  - ד. מהם הנזקים אשר החברה הוכיחה?
  - ה. האם זכאית החברה להחזר הוצאות בגין הבדיקה?

האם הוכיחה החברה ברמה הנדרשת כי התובע גנב את מוצריה –

7. ההלכה היא כי כשמדובר בגניבה ממעביד, יש צורך במידת הוכחה מוגברת, מעבר לזו הדרושה במשפט אזרחי רגיל, היינו מעבר למאזן ההסתברות [ע"ע (ארצי) 1079/04 מרכולית כוכב בע"מ – עיזבון המנוח לב רובינשטיין (25.4.06), (להלן: "פסק דין מרכולית כוכב")].

8. אשר לטיב הראיות הנדרש להוכחות עבירת הגניבה ממעסיק, נפסק על ידי בית הדין הארצי לעבודה, בעניין חמיד כדלקמן:

"נציין במקום זה כי ראיות נסיבתיות שעל אדניהן מן הראוי לבסס ממצא עובדתי - צריך שתובלנה בעליל למסקנה בדבר קיום העובדה השנויה במחלוקת, ובענייננו למסקנת הגניבה, ממילא צריך שתשלולנה, ברמת הסתברות גבוהה, מסקנה שונה, דהיינו, אי קיום העובדה השנויה במחלוקת ולבל תותרנה ספק מי משתי המסקנות היא הנכונה. לשון אחר: אם מאותן ראיות נסיבתית מתאפשרת, במידת סבירות משמעותית גם הסקת מסקנה אחרת... כי אז אין להשתית על הראיות הנסיבתיות את הממצא העובדתי הנטען."

[דב"ע (ארצי) נה/3-60 חמיד – הרמן (5.7.1995)].

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- כלומר, כאשר מדובר בראיות נסיבתיות הן צריכות להוביל למסקנה ברורה אחת. אם מובילות הראיות הנסיבתיות לשתי מסקנות אפשריות וסבירות אזי אין לבסס עליהן את הטענה כנגד העובד.
9. מן המקובץ עולה כי על החברה הנטל להוכיח כי טענת הגניבה המופנית כלפי התובע נכונה, וכי הרף הראייתי הנדרש גבוה מהנדרש במאזן ההסתברויות הנהוג במשפט אזרחי ובבית הדין לעבודה.
10. לאחר שבחנו את הראיות וגם אם נניח כי מדובר בראיות נסיבתיות ולא ישירות (ככל שנקבל את טענת התובע כי הצילומים במצלמת האבטחה, לא מעידים על הוצאת מוצרים משטח המפעל), הרי שמכלול הראיות בצירוף עדותו הפתלתלה של התובע הביאה אותנו למסקנה הקושרת את התובע לגניבה ברמה הנדרשת.
11. התובע נצפה ותועד באמצעות מצלמות אבטחה של החברה נוטל מוצרים של החברה ממקומם לחדרו ומניחם מתחת לשולחן העבודה שלו, שם מצוי היה תיקו האישי. קיבלנו את עדותו של מר אברבנאל כי בדיקת אזור שולחן העבודה לאחר יציאתו של התובע העלתה כי לא נמצא שם דבר.
12. הסבריו של התובע לנושא זה היו מבולבלים ולא מתקבלים על הדעת. ראשית, התובע לא קיבל אישור להוצאת המוצרים מהתחום בו היו לחדרו. בעדותו טען לראשונה כי הניח את המוצרים שלקח מתחת לשולחן כי היה לו שם מתקן בו היה מריץ את הבקבוקים כדי לנקז את הדין, כך:
- ש. בכל סרטוני האבטחה שמתוארים בדוח אתה נצפה לוקח את מוצרי החברה ומניח אותם מתחת לשולחן, נכון?**
- ת. מתחת לשולחן, כן, היה לי שם מתקן ששם הייתי מריץ, שם את זה בלילה להרצה.**
- ש. למה לא טענת מעולם שהיה שם מתקן?**
- ת. אף אחד לא שאל אותי שאלה כזו.**
- ש. למה היית צריך לשים את המוצרים האלה שמשמשים לפס הייצור ללילה אחד מתחת לשולחן אצלך בחדר, מה היתה המטרה?**
- ת. זה היתה הצעת היעול שלי. יש מיכלים עם דיו, שעובדים איתם ולא מסיימים איתם עד הסוף תמיד יש שאריות. אז מה שהייתי עושה, שם כמה מיכלים שהם פשוט מנקזים את כל השאריות למיכל אחד שהוא מוכן לשימוש.**
- ש. מפנה לעמ' 58 לדוח, תמונה מס' 61, שם אפשר לראות שאת הדין אתה לוקח ממדף המלאי של הבקבוקים הסגורים.**
- ת. או.קיי.**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 ש. איך זה מסתדר עם מה שסיפרת עכשיו?
- 2 ת. גם לזה יש לי הסבר. יש גם מתקן גדול על המיכלים האלה. כשהייתי
- 3 מכניס הייתי עושה הרצות, ז"א בקומה יש 2 מיכלי דיו...
- 4 ש. ראינו מדף עם המון מיכלים ולא שניים. לקחת ממדף כשכולם חדשים
- 5 וסגורים.
- 6 ת. לא כולם חדשים. יש גם חדשים וגם מוצרים. מי שעובד שם את זה
- 7 חזרה לאותו מדף.
- 8 ש. מפנה לעמ' 34 תמונה מס' 24. פה אתה מוציא את המוצרים מתוך
- 9 קרטון סגור. זה מוצרים חדשים ואין פה שום מוצר משומש.
- 10 ת. איך את יודעת שהם חדשים?
- 11 ש. כי רואים שאתה פותח ארגז חדש, מרוקן אותו ממוצרים, מכניס לתיק
- 12 ולאחר מכן מוציא את הארגז.
- 13 ת. לא. המוצרים האלה לא מגיעים בארגז הזה.
- 14 ש. על איזה מוצרים אנחנו מדברים?
- 15 ת. בארגז המיכלים הם ריקים. הייתי לוקח מפח הזבל ושם על המתקן
- 16 כדי שבלילה זה יתנקז מהשאריות לבקבוק שלם.
- 17 ש. מי הורה לך לעשות את זה ככה?
- 18 ת. היו צריכים להגיד לי תודה, לא שמישהו הרשה לי לעשות את זה.
- 19 ש. מה היית אמור לעשות עם הבקבוקים הריקים?
- 20 ת. הריקים היו נשארים או שהמנקה היתה לוקחת.
- 21 ש. איפה שמים את הבקבוקים הריקים?
- 22 ת. הם היו נזרקים. הייתי מוציא מהפח ושם על המחטים כדי שזה
- 23 יתנקז".
- 24 (פרוטוקול עמ' 18 שורה 16 – עמ' 19 ש' 15)
- 25 איננו נותנים אמון בגרסה זו וזאת מכל אחד מהטעמים הבאים:
- 26
- 27
- 28 התובע נתן הסבר זה לראשונה בעדותו, הגם שהיו לו הזדמנויות קודמות לעשות כן, כתב
- 29 תשובה לתביעה שכנגד, תצהיר עדות ראשית, וזאת הגם שידע כי מדובר בראיה בעלת משקל
- 30 רב.
- 31 שנית, לו היה מדובר ביוזמה ברוכה של התובע לניצול שאריות דיו, היה מצופה כי יעלה אותה
- 32 בשיחה מיום 8.7.14 בה הואשם בגניבת המשאבה.
- 33 שלישית, התובע היה יכול בנקל להוכיח את גרסתו על ידי הזמנת העובד הנוסף שעבד איתו
- 34 בחדר והיה ודאי מבחין במתקן, אך הוא בחר שלא לעשות כן.
- 35 רביעית, התובע הודה כי לפחות חלק מהמוצרים שלקח הם חדשים, ולפיכך ההסבר של מתקן
- 36 ההרצה לא מתאים להם.
- 37 היות המוצרים שנלקחו חדשים, באה לידי ביטוי בתמונות ממצלמות האבטחה.
- 38 חמישית, לא ניתן כל הסבר לשימוש בתרמיל אותו הביא התובע לעבודה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 התובע טען בעדותו כי הוא שימש לו לבגדי ספורט שכן נהג ללכת לאחר העבודה למכון כושר.
2 התובע לא טרח להמציא אישור ממכון כושר כלשהו בו נהג לבקר.
3
4 ביום 8.7.14 במהלך שיחת הבירור התבקש התובע להוציא את תכולת התיק, והתגלתה בה
5 משאבת ואקום.
6 אכן כטענת התובע, הוא לא נצפה יוצא עם המשאבה משטח העבודה, אך הוא מודה כי
7 בכוונתו היתה לצאת עם המשאבה.
8 גם הסבריו בנושא המשאבה היו לא אחידים ולא משכנעים.
9 בסעיף 8 לתצהירו (תצהיר משלים בעניין תביעה שכנגד) הוא מוסר:
10 **"נכון שהייתה ברשותי משאבת אוויר, המשמשת אותי בעבודה לניקוי ראשי**
11 **דיו, אולם שווי של המכשיר הוא כמעט אפסי (כ- 40\$ לידיעתי במצב חדש**
12 **ולפני שימוש - כלומר "באריזת היצרן", וכן מדובר במכשיר ישן, שהיה**
13 **בשימושי זמן רב, כך שכל טענה בעניין גניבת מכשיר כזה הוא טענה שאין**
14 **היגיון סובל). בנוסף, המכשיר לא הוצא על ידי אל משטח של המפעל, אלא**
15 **היה עמי עת שירד מהקומה העליונה לאחר שטיפלתי במתקן כלשהו".**
16
17 בחקירתו הנגדית התפתל התובע בשאלה האם היתה זו משאבה ישנה כפי שטען בתצהיר או
18 חדשה, כך:
19 **"ש. והמשאבה שלקחת היתה חדשה?**
20 **ת. מהבחור הזה, אני לא זוכר מה הוא נתן לי חדשה או ישנה.**
21 **ש. אבל בס' 8 לתצהירך כתבת שהמשאבה היתה ישנה. זה היה זכור לך?**
22 **ת. לא שאני לא זוכר, אני לא יודע מה הוא נתן לי חדשה או ישנה, העיקר**
23 **שהיא עובדת.**
24 **ש. מפנה לעמ' 72, תמונה מס' 75 לדוח. תאשר לי שהמשאבה הזו נמצאת**
25 **באריזת הניילון המקורית שלה.**
26 **ת. כל משאבה צריכה להיות בניילון.**
27 **ש. המקורית?**
28 **ת. כל משאבה צריכה להיות תחת כיסוי כדי שלא יתלכלך.**
29 **ש. האם הניילון שבה נמצאת המשאבה היא שקית הניילון המקורית של**
30 **המשאבה?**
31 **ת. זה שקית ניילון רגילה, מה המקור בה?"**
32
33 (פרוטוקול עמ' 17 ש' 20-30)
34
35 גם באשר לסיבה ללקיחת המשאבה היו לתובע הסברים סותרים.
36 בשיחת התשאול אמר כי התכוון לקחת את המשאבה הביתה כדי לבדוק אותה.
37 לעומת זאת, בעדותו טען כי התכוון לקחת את המשאבה לקריית גת, כך:
38 **"ת. אני לא לקחתי שום דבר הביתה. זה היה מיועד לקריית גת, לא לקחתי**
39 **שום דבר הביתה.**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

1 אני יכול להוסיף. יש בחור בחברה בשם משה בניזרי, באנו איתו לנסוע
2 לקריית גת לעשות ניסוי. זה בהמשך לזה שגם הייתי מעורב בניסויים.
3 לקחנו דברים מהקו בלי שום דבר, לקחנו כדי לעשות ניסויים.
4 ש. למה את כל הדברים האלה לא אמרת בשיחת התשאול שנשאלת לגבי
5 המשאבה ושם טענת שאתה מתכוון לקחת את זה הביתה. את זה
6 אמרת לחיים.
7 ת. היו שם 3 אנשים שלחצו עלי, הייתי פשוט בבלאק אאוט, אתם יכולים
8 לראות את זה בסרט".

(פרוטוקול עמ' 17 ש' 33 - עמ' 18 ש' 6)

9 במקום אחר בעדות טען התובע כי למעשה אינו זוכר מה התכוון לעשות בה, כך:
10 "ת. אני לא זוכר מה התכוונתי לעשות, אבל המוצר הזה אני אישית לא
11 זקוק לו. אני עשיתי לטובת החברה. לי אין מה לעשות איתה.
12 ש. למה אין לך מה לעשות איתה?
13 ת. כי מה אני יכול לעשות עם זה? זה חתיכת פח עם משאבה קטנה.
14 התכוונתי לבנות גם בקרית גת מתקן לניקוי".

(פרוטוקול עמ' 17 ש' 21-17)

15. אף התנהלותו של התובע בשיחת הבירור קושרת אותו לגניבת מוצרים מהחברה.
16 ראשית, במהלך השיחה התקשר לאשתו וביקש ממנה כדלקמן:
17 "שומעת את כל הדפים ששוכבים שם את יכולה לזרוק? מה ששלחתי, מה
18 ששלחנו צריך את הכל לזרוק. פשוט לזרוק וזהו".
19 הסברו של התובע לפיו מדובר במסמכים הנוגעים למו"מ שניהל לגבי תחילת עבודה בחברה
20 מתחרה אינו מתקבל.
21 התובע העיד בעניין זה:

22 "ת. קודם כל זה לא דפים, התרגום פה לא נכון כי זה היה מסמכים ואני
23 בדיוק זוכר על מה מדובר. ניהלתי מו"מ להתקבל בחברה אחרת,
24 שכביכול היא מתחרה שלכם.
25 ש. מה השם שלה?
26 ת. לנדה.

27 לא רציתי שיראו את זה ואמרתי לה שלא יהיה שם, שהיא פשוט תיקח
28 את זה הצידה. מה זה קשור?
29 ש. למה שהנתבעת תגיע למסמכים שקשורים לעבודה שאתה מחפש
30 בחב' לנדה אצלך בבית?
31 ת. כי זו חברת דפוס, אני עדיין עובד בחברה, והיא חברה מתחרה.
32 ש. מי יבוא אליך הביתה ויחפש? למה?
33 ת. כי אני באותו רגע לא הייתי עם לנדה אלא עם אפלייד מטיראל".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 (פרוטוקול עמ' 21 ש' 32 – עמ' 22 ש' 8)
2
3 ראשית, התובע לא היה עקבי לגבי החברה.
4 שנית וזה העיקר, משראה התובע כי החברה משתמשת בבקשתו מאשתו להוציא את הדפים
5 כבקשה הקושרת אותו לגניבה, יכול היה בנקל להציג מסמכים מתקופה שקדמה ליום 8.7.14
6 מהם עולה כי היה במו"מ עם חברה מתחרה, אך בחר שלא לעשות כן.
7 שלישית, גם אם התובע היה במו"מ עם חברה מתחרה, מדוע נקט בלשון רבים ששלחתי
8 וששלחנו, לא ברור מה חלקה של אשתו במו"מ לעבודה אחרת.
9
10 16. זאת ועוד, לטענת מר אברבנאל אשתו של התובע נצפתה מייד לאחר השיחה מוציאה מדירתם
11 המשותפת ארגזים ומכניסה אותם לתא המטען.
12 אשת התובע צולמה עושה כן ותמונתה (תמונה מס' 76 לדו"ח החקירה), הוצגה לתובע.
13 התובע הכחיש כי מדובר באשתו, כך:
14 "ש. אני מפנה לעמ' 73 תמונה מס' 76.
15 ת. מי זאת האישה הזאת?
16 ש. אשתך.
17 ת. איך הגעת לזה שזו אשתי? זה בן אדם עם הגב אלי.
18 ש. מפנה לעמ' 15 תמונה מס' 11 רואים אישה עם שיער בלונדיני.
19 ת. ופה זה אישה שמנה".
20
21 (פרוטוקול עמ' 22 ש' 30 – עמ' 23 ש' 2)
22 התובע נמנע מלהביא את אשתו (שלטענתו בינתיים התגרשו) להעיד וזאת כדי להזים את
23 הטענה כי הוציאה ארגזים וכדי להוכיח כי האישה המצולמת אינה אשתו.
24
25
26 17. יתרה מכך, במהלך השיחה מיום 8.7.14 ניסה התובע לברר מה יקרה אם ישתף פעולה והאם
27 יובטח לו כי לא תוגש תלונה למשטרה.
28 אמנם התובע לא הודה במהלך השיחה בגניבה כלשהי, אך עצם הניסיון לבדוק את הרווח
29 מהודאה מחזקת את הקשר בינו לבין גניבת המוצרים.
30
31 18. לעובדה כי התובע נצפה נוטל מוצרים של החברה ללא כל הסבר אחיד וסביר מצטרפות ראיות
32 נסיבתיות נוספות.
33
34 19. התגלתה על ידי עובד החברה בגרמניה חנות וירטואלית ב- eBay במסגרתה נמכרו מוצרים
35 של החברה ושל חברת אינדיגו.
36 התובע הכחיש כל קשר לחנות וירטואלית זו.
37 יחד עם זאת לאחר שבחנו את הראיות הנסיבתיות, ואת עדותו הבלתי מהימנה של התובע
38 בכל הקשור לחנות הווירטואלית, השתכנענו כי יש קשר ישיר בין התובע לחנות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

ראשית, משלוחי המוצרים אשר הוזמנו על ידי עובד החברה מגרמניה נעשה מישראל מסניף
דואר באשדוד הסמוך למקום עבודת אשת התובע ומגורי הזוג.
מדובר בשני משלוחים אשר האחד נעשה בעקבות הזמנה מהחנות הווירטואלית והשני
בהזמנה ישירה בהתאם לכתובת הדוא"ל אשר נמסרה במשלוח הראשון.
שנית, מספרי הטלפון של המשלוחים היו באחד של התובע ובשני של אשתו.
החברה נתנה משקל לעובדה כי המשלוחים בוצעו בקופסאות נעליים וזאת לאור העובדה כי
אשת התובע עבדה בחנות נעליים.
לא נתנו לעובדה זו משקל רב לאור העובדה כי אשת התובע עבדה בחנות "פלייפוט" ואילו
קופסת הנעליים היתה של חנות "דוקרס".
שלישית, הקשר בין התובע לחנות בא לידי ביטוי בעובדה כי מייד לאחר השיחה מיום 8.7.14
הוסרו מהחנות הווירטואלית מוצרי החברה ומוצרי חברת אינדיגו.
רביעית, שמה של החנות הווירטואלית שונה מ- coinsvlad ל- coinsgod.
לראיה בדבר שם החנות "coins" ו- "vlad" (שהוא קיצור לשם ולדימיר, שמו של התובע) נתנו
משקל לאור עדותו הלא מהימנה של התובע בנושא תחביבו למטבעות, הקשר לשי חלק
וההתכתבות איתו, ובעיקר לעובדה כי לא זיהה את תמונתו על גבי התכתבות עם מר חלק,
וזאת גם לאחר שעומת עם תמונתו הזוהה והצבעונית מתוך פרופיל הפייסבוק.
לא זו אף זו, ביום בו התקיים הדיון שינה התובע את תמונת הפרופיל בעמוד הפייסבוק שלו,
וביום 9.6.19 שינה את התמונה פעם נוספת ומחק כל זכר לתמונה המקורית שהופיעה על גבי
תכתובת הווטסאפ.
החברה הודיעה על כך לבית הדין ביום 10.6.19.
למרות החלטה לפיה התובע יתייחס לכך בסיכומיו, בחר התובע שלא לנצל את הזכות להגיב
על הנושא.
התנהלות זו פועלת לרעתו.

20. קיבלנו את טענת החברה לפיה מוצרי החברה "השלמים" והנלווים לרבות דיו נמכרים על ידה
ו/או על ידי חברות הבת שלה ו/או על ידי משווקים מורשים בלבד ואינם ניתנים לרכישה
פרטית בשוק הפרטי וכן כי מקור מוצרי החברה שהוצעו למכירה בחנות הווירטואלית הם
ממתקני החברה בארץ בהם עבד התובע, והיתה לו גישה מלאה אליהם.
אין חולק כי התובע אינו העובד היחיד שהיתה לו גישה למוצרים, אלא שמדובר בראיה
נסיבתית המצטרפת אל הראיות האחרות.

21. התובע מוסיף וטוען כי במרשתת ישנם אתרים נוספים בהם ניתן לרכוש את מוצרי החברה
אלא שאין בכך כדי לנתק את הקשר בינו לבין החנות הווירטואלית והגניבות שתועדו
במצלמות האבטחה.
כמו כן קיבלנו את עדותו של מר אברבנאל כי מדובר בפסולת אלקטרונית או ציוד מתכלה
שפג תוקפו או ברכיבים משומשים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

22.

כתמיכה בראיות הנסיבתיות עמדה לחובת התובע התנהלותו במהלך המשפט וניסיונותיו להסתיר את החשבון המשותף שלו ושל אשתו. התובע לא הגיב על הבקשה לגילוי חשבון הבנק המשותף ורק לאחר שניתנה החלטה המורה לו על המצאת תדפיס תנועות חשבון הבנק המשותף, הצהיר כי החשבון נסגר בשל גירושיו. לאחר החלטה נוספת הגיש התובע תצהיר לפיו לא ניתן להוציא תדפיס בשל חוב שלא שולם. לאחר החלטה נוספת המציא התובע שני תדפיסים בלבד, בטענה כי אלה היחידים שניתנו. רק בעדותו הודה התובע כי כלל לא התבקשו התדפיסים (פרוטוקול עמ' 26 ש' 30 – עמ' 27 ש' 2).

23.

לאחר ששקלנו את מכלול הראיות, הישירות והנסיבתיות, בצירוף עדותו של התובע שלא נתנו בה אמון, והתנהלותו במהלך ההליך, מסקנתנו כי החברה הוכיחה ברמה הנדרשת כי התובע גנב מהחברה מוצרים ואף מכר את חלקם בחנות הווירטואלית או באופן ישיר.

האם בדין נשללו מהתובע פיצויי פיטורים –

24.

סעיפים 16 ו- 17 לחוק פיצויי פיטורים תשכ"ג-1963 (להלן: "**חוק פיצויי פיטורים**") קובעים כי ניתן לשלול מעובד, באופן חלקי או מלא פיצויי פיטורים, וזאת בהתאם לכללים שבהסכם הקיבוצי החל על המספר הגדול ביותר של עובדים, ובהיעדר הסכם קיבוצי כאמור, כאשר קובע בית הדין כי פיטוריו של העובד היו בנסיבות המצדיקות פיטורים ללא פיצויים או פיצויים חלקיים. בענייננו לא חל על הצדדים הסכם קיבוצי. בהתאם להוראת חוק פיצויי פיטורים, חלות איפוא הוראות תקנון העבודה שהן בבחינת מסגרת לשיקולים המנחים את בית הדין, בהפעלת שיקול דעתו בשלילת פיצויי פיטורים. בסעיפים 51 עד 53 לתקנון העבודה מפורטות עבירות המשמעת והעונש הצפוי עליהן, כשהחמורות שבעבירות מנויות בסעיף 53 לתקנון ובהן: הפרת "משמעת באופן חמור"; מעילה או חבלה "במהלך התקין של החברה"; מסירת סודות המפעל; עבירה פלילית חמורה; או עבודה "במקום אחר ללא רשות מאת ההנהלה ויש בכך משום גרימת נזק למפעל". כבר נפסק, כי "**שלילת פיצויי פיטורין ותמורת הודעה מוקדמת נעשית במשורה, במקרים הקיצוניים ביותר**"; באשר "**הפיטורים כשלעצמם, אף תוך כדי תשלום פיצויי פיטורים, הם עונש**".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

שליטת פיצויים מלאה אינה דבר אוטומטי, ויש לבחון כל מקרה לגופו ולהתאים את שיעור
שליטת פיצויי הפיטורים לכל עניין על פי נסיבותיו. דבר זה מתחייב מן הצורך לקבוע סנקציה
מידתית התואמת את הנסיבות המיוחדות של כל מקרה, על החומרה שבהן ועל הקולא שבהן.
עניין זה מסור בראש ובראשונה למעסיק אשר ראוי לו לשקול את מידתיות הפעלת הסנקציה
וכמובן מסור הדבר לבית הדין המעביר ביקורת על החלטות המעסיק.

[ע"ע (ארצי) 1126/00 מלון עציון בע"מ – אביעזר שרוני (22.10.02); דב"ע לא/3-3 רים בע"מ
– ניסים יוסף (28/3/71)].

לגבי השיקולים שיש לקחת בחשבון בהפעלת הסנקציה לשליטת פיצויי הפיטורים, נאמר:

**"השיקולים לחומרה - חומרת המעשים בגינם פוטר העובד; הנזק שנגרם
למעביד או שעלול היה להיגרם לו עקב כך, היקפו והשלכותיו; משך הזמן
ומספר הפעמים שביצע העובד את מעשיו החמורים; תקופת עבודתו של
העובד, מעמדו ותפקידו ומידת האמון הנובעת הימנו; הפרת האמון -
המועצמת כשמדובר ביחסי עבודה ממושכים, בתפקיד בכיר, או בתפקיד
אמון; השפעת התנהגותו של העובד והמעשים בגינם פוטר, על עובדים
אחרים ועל יחסי העבודה במקום העבודה והיקף ההרתעה בנסיבות המקרה;
השיקולים לקולא - אופן ביצוע העבודה במהלך תקופת עבודתו של העובד
ותרומתו למעביד; משך תקופת העבודה, וכפועל יוצא הימנה - עוצמת
הפגיעה הצפויה בעובד ובמשפחתו, כתוצאה משליטת פיצויי הפיטורים,
במלואם או בחלקם, בשים לב לסכום שיוותר בידי למחייה; נסיבותיו
האישיות של העובד, לרבות גילו, מצבו המשפחתי, מצב בריאותו ויכולת
ההשתכרות העתידית שלו."**

[ע"ע (ארצי) 214/06 אלנואל בע"מ – אלכסנדר צ'רניאקוב (31.5.07)].

25. הפסיקה הכירה במעשי גניבה של עובדים כמעשים חמורים המהווים הפרה יסודית של חוזה
העבודה ומצדיקים שלילה מלאה של פיצויי פיטורים והודעה מוקדמת.
לטעמנו נסיבות המקרה שלפנינו הן חמורות ביותר ומצדיקות שלילה מלאה של פיצויי
הפיטורים וההודעה המוקדמת.
מדובר במעשי גניבה שהחלו בסמוך לתחילת עבודת התובע ונמשכו לאורך תקופת עבודתו עד
שנתפס ופוטר. מדובר במעשים שיטתיים ובגניבות בשווי ניכר.
התובע לא הודה במעשיו ואף ניסה להתל בבית הדין (לכל הפחות כאשר לא זיהה את תמונתו
בהודעת הווסטאפ אשר היתה זהה לתמונתו בפרופיל הפייסבוק).
מנגד התובע לא הצביע על כל נסיבה לקולא, למעט הכחשתו את המעשים המיוחסים לו.
התובע לא הוכיח את הנסיבות המקלות המפורטות בפסיקה.
טענותיו לגבי מצבו הנפשי כתוצאה מהאירוע לא גובו במסמך כלשהו, ואשר לפגיעה כלכלית,
למרות טענותיו של התובע לפגיעת החברה ביכולתו להתפרנס, אליה נתייחס בהמשך, עולה
כי התובע המשיך לעבוד והראיה הינה עדותו של מר דויטש, מי שהיה מעסיקו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 16-06-14436

טענתו לגירושיו הינה טענה בעלמא שאינה עונה על הקריטריונים לקולא.
התוצאה איפוא כי בדין נשללו מהתובע פיצויי הפיטורים ותביעתו בענין זה נדחת.

זכאות התובע לשכר עבודה –

26. התובע טען כי לא שולם לו שכר חודש העבודה האחרון בסך של 12,210 ₪.

בכתב ההגנה לא התייחסה החברה לתשלום השכר אלא טענה כך :

"עם סיום העסקתו של מר בובילב נשללו ממנו חלק מזכויותיו כדין. ממילא,

לחברה עומדת זכות קיזוז של מלוא רכיבי התביעה כנגד הנזקים שהסב לה

מר בובילב בשל גניבותיו הממושכות, העקביות ובהיקפים אדירים, כמתואר

לעיל ובכתב התביעה שכנגד, וככל שימצא מר בובילב זכאות לסכום

כלשהו".

מר יעקובי בתצהירו התייחס לפניית התובע לגבי תשלום שכרו והפנה למכתבו של ב"כ החברה לב"כ התובע כי לאור היקפן הגדול של הגניבות לכאורה, החליטה החברה לקזז כל סכום שמגיע או יגיע לתובע מהחברה מהנזקים שגרם (סעיף 12.3 לתצהיר מר יעקובי, נספח 5 לתצהיר יעקובי).

החברה לא התייחסה לטענת התובע בסיכומיה.

תלוש השכר אשר הוצא לחודש יולי 2014 לא הועבר לחשבון הבנק של התובע (נספח 2 לתצהיר מר יעקובי).

קיזוז מלוא השכר בנסיבות העניין אינו עומד בתנאי סעיף 25 לחוק הגנת השכר התשי"ח-1958.

החברה לא כפרה בסכום הנטען להיות שכר עבודתו של התובע.

לפיכך תשלם החברה לתובע שכר חודש יולי בסך של 12,210 ₪.

פיצוי בגין פיטורים שלא כדין –

27. התובע טען כי פוטר שלא כדין, תוך שנשללה ממנו זכות השימוע ולפיכך הוא זכאי לפיצוי בסך 30,000 ₪.

28. אין מחלוקת כי ביום 8.7.14 עת עומת התובע עם מעשי הגניבה שנטענו כנגדו נמסר לו זימון לשימוע אשר היה אמור להיערך ביום 10.7.14. (נספח 4 לתצהיר מר יעקובי).

התובע לא התייצב לשימוע.

לפיכך התקבלה בו ביום החלטה על סיום מיידי של העסקתו בחברה תוך שלילה מלאה של פיצויי הפיטורים וההודעה המוקדמת.

התובע טען כי לא התייצב לשימוע כיוון שהיה במעצר בית.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

נערכה בעניין תכתובת בין באי כח הצדדים תוך שהחברה הבהירה ביום 14.7.14 כי ככל שיוצגו עד ליום 15.7.14 אסמכתאות מדוע התובע לא יכול היה להתייצב לשימוע, יוחזר גלגל הפיטורים אחורנית על מנת שהתובע יוכל ליהנות מזכות השימוע. (נספח 5 לתצהיר מר יעקובי).

אין מחלוקת כי לא הומצא כל מסמך, אך מנגד אין גם מחלוקת כי התובע אכן היה במעצר בית, וזאת כעולה מהפרוטוקול מיום 9.7.14 בתיק 18277-07-14 בו הושגה הסכמה בין התובע למדינת ישראל לפיו התובע ישוחרר למעצר בית לבית אמו עד ליום 18.7.14 (נספח ג' לכתב התביעה).

29. מצד אחד לא מובנת התנהלות התובע אשר לא העביר פרוטוקול זה לחברה להוכחת טענתו ומנגד לא מובנת התעקשות החברה לקבלת האסמכתא. החברה היא אשר הגישה את התלונה וידעה לפחות כי התובע נלקח למעצר ביום 8.7.14.

30. יחד עם זאת ועל אף דרישת החברה לקבל אסמכתא למניעת התובע להתייצב לשימוע, דרישה אשר לא מצאנו לה הצדק, לא מצאנו כי יש מקום לפסוק לתובע פיצוי בעניין זה.

31. אשר לזכות השימוע נאמרו הדברים הבאים :

"על מנת לקיים את חובת השימוע, אין משמעות הדבר כי חייבים להתקיים 'כללי טקס' צורניים מסויימים. השאלה האם מולאה חובת השימוע נגזרת בכל מקרה מנסיבותיו הוא. לא דומה מקרה בו התשתית העובדתית או האחרת לפיטורים רחבת היקף למקרה פשוט. זאת ועוד, לא כל 'פגם' בשימוע בהכרח יש בו כדי להצדיק מתן פיצוי – כל מקרה צריך להבחן בנסיבותיו.

[ע"ע 554/09 צבר ברזל הספקה ושיווק מתכת בע"מ – משה שמיר (13.1.11)]

כך שגם אם נפלו פגמים לא בהכרח יש להעניק פיצוי. בסע"ש 38228-03-13 רותי טייב – אמנון גלברט (23.7.15) בסעיף 44 לפסק הדין קבעה השופטת אופירה דגן טוכמר :

"עם זאת, דרכי השימוע רבות הן ומגוונות. השימוע לובש ופושט צורה 'בהתאם למהות המעביד, לגודלו, למשך תקופת ההעסקה של העובד, ולנסיבות בהן מסתיימת ההעסקה ועוד כיוצא באלה. אין מדובר ב"טקס" שחובה לקיימו על פי מודל קבוע, כדי לצאת ידי חובה. העיקר הוא המהות ולא הצורה. דרישת תום הלב ביחסי העבודה, מחייבת כי בטרם תתקבל החלטה סופית ביחס לפיטורי עובד תינתן לו אפשרות להשמיע את טענותיו בדרך סבירה ההולמת את מכלול נסיבות העניין, על מנת להבטיח שכל העובדות הרלוונטיות עומדות בפני המעביד ועל מנת שקולו של העובד ישמע."

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

32. אין מחלוקת כי התובע קיבל זימון לשימוע כדין, בו פורטו הסיבות לשקילת האפשרות לסיום העסקתו.

יש להדגיש כי מכתב זה נמסר לתובע במהלך ישיבה ארוכה, ועיכובו במשרדי החברה תוך הצגת ראיות המוכיחות לכאורה את הגניבה ותוך עימותו עם ראיות אלה. בזימון לשימוע נרשם כי במידה ויבחר שלא להופיע לשימוע תיקח זאת החברה בחשבון בעת קבלת ההחלטה.

33. התובע אשר היה מיוצג על ידי בא כוחו לפחות מיום 9.7.14 כעולה מפרוטוקול השחרור למעצר בית בחר שלא להופיע ולא להודיע כל הודעה לחברה. כמו כן לא ניצל את זכותו לשטוח את טענותיו בכתב. גם פניות בא כוחו לביטול השימוע משנבצר מהתובע להופיע לא כללו כל טענה כנגד ההחלטה לסיום העסקתו.

למעשה גם כיום לא היתה לתובע כל טענה למעט הכחשתו את מעשי הגניבה, ללא מתן הסבר סביר למעשיו.

"הלכה פסוקה היא מימים ימימה כי זכות הטיעון היא מזכויות היסוד הראשוניות בשיטתנו המשפטית ומקום של כבוד שמור לה ביחסי העבודה בכלל, קל וחומר עת נשקלת אפשרות לסיום העסקתו של עובד בין בדרך של פיטורים ובין בדרך של חוזה עבודה.

ודוק, זכות הטיעון איננה מטבע לשון, אין לראות בה "טכס" גרידא שיש לקיימו, מצוות אנשים מלומדה, כדי לצאת ידי חובה. זכות הטיעון נמנית על זכויות היסוד של שיטתנו המשפטית ומטרתה להביא לידי כך שתתקבל החלטה עניינית, מושכלת ומבוררת, תוך מתן תשומת לב מלאה ומשקל ראוי לעמדותיו ולענייניו של מי שעלול להיפגע מן ההחלטה. זוהי זכותו הראשונית של העובד לדעת מהן הטענות המועלות נגדו או בעניינו ובהתאם ליתן תגובתו להן, להציג את האידך גיסא מנקודת ראותו ולנסות לשכנע את בעל הסמכות לשנות מדעתו ככל שיש בה לפגוע בזכויותיו".

[ע"ע 1077/01 גוטרמן – המכללה האקדמית עמק יזרעאל פ"ד לח (2003) 448]

יחד עם זאת, כאמור, לא כל פגם בשימוע מצדיק מתן פיצוי וכל מקרה צריך להיבחן על פי נסיבותיו.

34. מכתב השימוע מפרט את הטענות כלפי התובע.

יתירה מכך התובע עומת עם הטענות בשיחה ביום 8.7.14 במהלכה ניתן לו המכתב. התובע שהיה מיוצג כאמור בחר בזמן אמת שלא להודיע כי הוא מבקש לדחות את השימוע עד לאחר תום מעצר הבית או לטעון טענותיו בכתב. אך יתירה מכך וזה העיקר, התובע לא טען בבקשתו לביטול השימוע כל טענה שיש בה כדי להפריך את הטענות כלפיו, ויש בה כדי לשנות את ההחלטה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

35. בנסיבות אלה בהן התובע לא הודיע מראש כי הוא מנוע מלהתייצב, לא ביקש לדחות את השימוע ולא צירף אסמכתא לבקשת החברה על המניעות (הגם שבדיעבד התברר כי אכן היה במעצר בית), ובעיקר משלא טען כל טענה שיש בה כדי להפריך את הטענות נגדו, אנו קובעים כי אין מקום לחייב את החברה בתשלום פיצוי בגין ביטול השימוע שבו התובע לא נכח.

פיצוי בגין פגיעה ביכולת תעסוקה ושם טוב –

36. בכתב התביעה טען התובע כדלקמן:

"אולם חמור מכל זה היה, שהנתבעת החליטה (ע"י בעליה ונציגיה), והציבה לה כמטרה להרע את חייו של התובע, והחלה לפעול למניעת העסקתו אצל מעסיקים אחרים בטענה ש"תפסה אותו על חם", והוא גנב, והכל כמפורט בהמשך.

נציגי הנתבעת פנו למעסיקים אחרים שרצו להעסיקו את התובע לאחר שפוטר, ודרשו שלא להעסיק אותו. תוך שהם טוענים שהוא גנב את החברה בסכומי עתק (!!!). מדובר במספר מעסיקים.

במקום עבודה מסוים הוא החל לעבוד, אולם מייד פוטר, והוסבר לו שמהנתבעת פנו אל המעסיק והזהירו אותו מפני התובע. למרבה המזל, המעסיק הנוכחי של התובע לא נענה ללחץ ודברי השמצה סתמית, והחליט לקבל את התובע לעבוד אצלו. בתצהירו המצורף, מתאר המצהיר (שהוא עד ליום זה מעסיקו של התובע), את הפנייה אליו, והדברים מדברים בעד עצמם".

(ס' 19-23 לכתב התביעה)

37. התובע טוען כי בכך גרמה החברה שלא כדין נזק לשמו הטוב ותדמיתו בעיני מעסיקים אחרים בענף, ובכך זכאי התובע לפיצוי בגין פגיעה בשמו הטוב והיעדר יכולת להיות מועסק. התובע מעריך את נזקו בעניין זה בסך של 12,210 ₪.

38. לתמיכה בטענותיו העיד מר דויטש. בתצהירו פירט מר דויטש את שארע כדלקמן:

"בחודשים 08-09/2014, גייסנו עובד בשם בובילב ולדימיר שפרטיו לעיל. הנ"ל גויס לתפקיד של טכנאי שירות.

במהלך חודש מרץ 2015, פנה אלי אדם שסירב להזדהות בשמו וטען, כי הוא עובד בחברה שהעסיקה את ולדימיר בעבר, בשם "סטראטאסיס".

לטענתו, בזמן שולדימיר היה מועסק ע"י החברה הנ"ל, הוא עסק באופן שיטתי בגניבה של רכיבים שונים שבבעלות החברה ו/או מעסיקיו, והיה נוהג למכרם דרך אתרי אינטרנט כגון eBay.

אדם זה הוסיף וטען, כי מדובר בגניבה שמסתכמת בשווי של מאות אלפי ואף מיליוני שקלים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

1 בהמשך, טען, כי ולדימיר מתועד ע"י מצלמות וידיאו בהיותו גונב רכיבים
2 שונים, וכן במקביל הוגשה תלונה במטרת ישראל.
3 הוא הגדיל ואמר, שאף במקום עבודתו הקודם של ולדימיר (HP-Indigo),
4 הוא פוטר מעבודתו בנסיבות דומות של גניבה מידי מעביד.
5 הוא גם ציין שפנה למעבידיו האחרונים של ולדימיר, ע"י מסירת מידע דומה
6 לזה שהוא מוסר לי, ואף גרם לפיטוריו ממקומות עבודה קודמים.
7 שאלתי אותו כיצד אני אוכל להבין שאכן טענותיו אינן טענות שווא, הוא אמר
8 שישלח לי אי מייל בנידון עם פרטים שאני אוכל לאמת אותם, אכן נשלחה
9 אלי הודעת דואר אלקטרוני (רצ"ב), שבה היו מפורטים שמות ומספרי טלפון
10 של בעלי תפקידים בחברת סטראטאסיס.
11 בסוף ההודעה הנ"ל הופיע כיתוב, לפיו עלי להיזהר.
12 פניתי למר אבי יעקובי (המופיע בתפקיד HR-SVP) בטל' מס' - 054-
13 8300760 ולהפתעתי כאשר ניסיתי להסביר לו מי אנוכי, ומדוע הנני פונה
14 אליו, הסתבר שהוא כבר עודכן בפרטים וציפה לקבלת שיחת טלפון ממני.
15 אבי יעקובי חזר על תוכן השיחה עם אותו אלמוני שהתקשר אלי מוקדם
16 יותר ואישר את דבריו באשר לגניבות שעשה לטענתו ולדימיר.
17 שאלתי אותו מי הוא אותו אלמוני שפנה אלי, והוא ענה לי כי מדובר בקצין
18 ביטחון של החברה, ושהדבר ידוע לו (לאבי יעקובי).
19 כדי לאמת את תוכן השיחה, ולא להיגרר לעוות צדק, ניסינו לפנות לחברת
20 סטראטאסיס בצורה ישירה.
21 הפנייה נעשתה בהוראתי ע"י כלכלן של החברה.
22 ידוע לי מדיווחו אלי, כי הוא דיבר עם אבי יעקובי, וזה האחרון הבטיח לחזור
23 אליו, וכעבור פרק זמן סירב ליתן מידע, בטענה שהמחלקה המשפטית של
24 החברה אינה מאפשרת זאת".

(ס' 17-2 לתצהיר מר דויטש)

בחקירתו הנגדית חזר מר דויטש על גרסתו, והוסיף:

29 "...התובע לא עובד אצלי היום ואנחנו אפילו לא בקשר, אבל זה פשוט הרתיח
30 לי את הדם. לא עשיתם את זה מאהבת מרדכי אלא משנאת המן. אני משפטן
31 בהשכלתי. מה שעשיתם זה חמור בצורה יוצאת דופן. גם אם אדם עשה
32 מעשה שהוא פסול, לא באים לתקוע לו מקלות בגלגלים, הוא עדיין צריך
33 לפרנס את משפחתו. לבוא ולומר שאם אני הייתי אומר או לא אומר, בוודאי
34 שלא הייתי מכפיש אדם, לא הייתי מחפש בנרות לאן הוא הגיע, איך הגעתם
35 אלי בכלל? העסקתם חוקרים פרטיים? ברמה הזאת אתם רוצים להרוס
36 למישהו את הקריירה?"

(פרוטוקול עמ' 6 ש' 13-7)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

39.

החברה הכחישה כי פנתה למעסיקים של התובע.

מר יעקובי הצהיר כי מר דויטש הוא זה אשר יצר עמו קשר טלפוני על מנת לקבל מידע על התובע לרבות נסיבות סיום העסקתו.

40.

נקדים ונאמר כי נתנו אמון מלא בעדותו של מר דויטש והעדפנו אותה על עדותו של מר יעקובי. למר דויטש לא היה כל אינטרס בתביעה.

יתירה מכך, הגרסה לפיה מר דויטש הוא שפנה לחברה אינה סבירה וזאת לאור העובדה כי לטענת מר דויטש שלא נסתרה, התובע גוייס לעבודה בחודשים 8-9/2014 ואילו הפניה של החברה היתה במהלך חודש מרץ 2015.

לו מר דויטש היה מבקש לברר על עבודתו של התובע אצל מעסיקו הקודם, לרבות נסיבות סיום העסקתו, היה עושה זאת בטרם הגיוס ולא כחצי שנה לאחר שהתובע הועסק.

41.

יחד עם זאת, על אף שקיבלנו את גרסתו של מר דויטש דין התביעה לפיצוי בגין פגיעה ביכולת התעסוקה ושם טוב להידחות וזאת מהטעמים הבאים.

ראשית, טענותיו של התובע לפנייה למעסיקים נוספים נדחית מהטעם שמדובר בגרסאות לא אחידות וממילא לא הוכחו.

בכתב התביעה טען התובע למספר פניות של החברה למעסיקים פוטנציאליים, כאשר במקום מסוים הוא החל לעבוד ומיד פוטר לאחר פניית החברה.

התובע לא פירט מיהו אותו מעסיק.

יתירה מכך, בתגובה שהגיש ביום 19.5.17 (לבקשה לעיכוב ההליך עד לקבלת פסק הדין בתיק הפלילי) טען התובע כי החברה גרמה לפיטוריו שלוש פעמים על ידי פנייה למעסיקיו.

גם בפעם זו אין פירוט מיהם המעסיקים.

המסקנה איפוא כי התובע הוכיח כי החברה פנתה לחברת הנדסה בלבד.

שנית, מבלי להקל ראש בפגם ובפסול שבפניות החברה לחברת הנדסה, הרי שהתובע לא השתית את תביעתו על חיקוק כלשהו ועתר לפיצוי בגין נזק ממוני בלבד שהוערך על ידו ב-

12,210 ₪ שהוא סכום שווה ערך לחודש עבודה.

משהתביעה הינה לנזק ממוני היה על התובע לפרט את התקופה בה נמנע ממנו לעבוד בגין

התנהלותה הפסולה של החברה והנזק שנגרם לו.

משלא נתבע פיצויי סטטוטורי או פיצוי בגין עוגמת נפש, אין מקום לפסוק פיצוי בגין התנהלות

זו.

זכאות החברה לפיצוי בגין הנזקים –

42.

להוכחת הנזקים הוגש על ידי החברה תצהיר של מר גלסמן העובד בחברה משנת 2007 כמנהל קו מוצרים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- בהתאם לתצהירו יש לו היכרות מלאה עם מוצרי החברה, וגישה למחירונים השונים של המוצרים. על מנת לברר את מחירו לצרכן של מוצר כלשהו בחברה יש להקיש את המק"ט שלו ואת המועד המבוקש והמערכת מציגה את המחיר של המוצר במועד המבוקש. מר גלסמן זיהה את מוצרי החברה בקטגוריות שפורטו וקבע את מחיריהם על ידי הקשת המק"ט.
43. נקדים ונאמר כי נתנו אמון מלא בעדותו של מר גלסמן לגבי זיהוי המוצרים וקביעת המחירים. לטענת התובע אין לתת אמון בעדותו מאחר ובמהלך העדות הודה כי אינו יכול להעיד כי המוצרים נגנבו ונמכרו על ידי התובע; מאחר ולא הציג גרסה אובייקטיבית, ומאחר ולא הציג תדפיס של מחירון כלשהו של החברה.
- אנו דוחים את טענות התובע בעניין זה. מר גלסמן הוזמן לעדות על מנת להעיד על מחירי המוצרים אשר הוצגו לו כפי שיפורט להלן.
- העובדה כי אינו יכול להעיד בוודאות על הגניבה אינה פועלת לרעתו אלא לטובתו ומוכיחה את האובייקטיביות שלו.
- העובדה כי התובע נטל מוצרים ללא רשות נקבעה על ידינו.
- כמו כן מר גלסמן לא נחקר בנושא המחיר ו/או המחירון, לפיכך לא הצליח התובע לערער את מהימנותו בעניין המחירים.
44. מר גלסמן מפרט בתצהירו את המוצרים אשר הוצגו בפניו, את אופן הצגתם ואת מחיריהם כך:
- א. מוצרי החברה שנמכרו והופיעו ברשימת משובי הלקוחות בחנות הווירטואלית. מדובר בתשעה משובים מיום 6.1.13 ועד ליום 8.6.14.
- שווי המוצרים המופיעים במשובים הוא 19,485 דולר, 39,844 ₪ (לפי שער דולר של 3.8 ₪ במועד הגשת התביעה שכנגד).
- ב. מוצרי החברה אשר הועמדו למכירה בחנות הווירטואלית ביום 19.6.14.
- במועד זה הוצגו שישה מוצרים בסך כולל של 9,231 דולר, 35,078 ₪.
- ג. מוצרים אשר מר גלסמן זיהה בסרטוני האבטחה אשר התובע נטל בין התאריכים 17.6.14 ל- 8.7.14.
- שווי המוצרים הוא 11,161 דולר, 42,443 ₪.
- ד. תמונות של מוצרים של החברה אשר נמצאו במחשבו האישי של התובע אשר נלקח על ידי המשטרה ואשר זוהו על ידי עובדי החברה ביום 22.1.15. מאחר והעובדים אשר זיהו את המוצרים אינם עובדים בחברה, זיהה מר גלסמן את המוצרים על פי אישור שנשלח למשטרה לרבות תמונות.
- שווי המוצרים 9,755 דולר, 37,070 ₪.
- סך שווי כל המוצרים שזוהו על ידי מר גלסמן הינו 159,831 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

45. לטענת החברה נזקיה עולים על סכום זה ויש לחייב את התובע בנזקים נוספים כדלקמן:
במהלך הימים בהם נצפה התובע במצלמות האבטחה הוא נטל שלא כדין מוצרים בשווי כולל של 42,443 ₪.
מוצרים אלה נלקחו במשך 7 ימים. לפיכך, לטענת החברה, ממוצע הגניבות היומי הוא בסך 6,061 ₪. סכום זה יש להכפיל במספר ימי העבודה של התובע בהם עבד שעות נוספות (109), שאז היתה לו האפשרות לגנוב ולפיכך יש לקבוע כי התובע גנב מוצרים בסכום כולל של 660,649 ₪.
מסכום זה יש להפחית את הסך של 159,831 ₪ אשר כלול כבר בתחשיב.

ההכרעה –

46. יש להבחין בין עצם הגניבה לבין היקפה וכפועל יוצא מכך סך המוצרים הגנובים ושוויים אשר יש לחייב בהם את התובע כפיצוי בעד הנזק אשר גרם לחברה.
לאחרונה, ביום 16.4.20, חזר בית הדין הארצי בתיק 9776-10-19 שוקרון – קסל בע"מ על ההלכה לפיה לא ניתן לחייב את העובד בשיפוי המעסיק על הפסדים בדרך של אומדנה:
"עדיין ניתן לראות במכירה הפרת משמעת חמורה אך ספק אם ניתן לחייב את המערער בשיפוי המשיבה על הפסדים. משכך, ולנוכח העובדה לפיה הסכום נקבע על בסיס אומדנה בלבד ואין לו ביסוס מספק בראיות [השוו: ע"ע (ארצי) 42510-06-15 פינדורין זיסמן פסקה ד (3.5.2017); ע"ע (ארצי) 47156-06-14 אלמונית חברה בע"מ – אלמונית פסקה 13 (26.11.17)], דין ערעורו של המערער על חיובו בעילה של מכירת פסולת ברזל להתקבל".
על מנת לחייב את העובד בפיצוי כספי בגין גניבות שביצע מהמעסיק נדרשת תשתית עובדתית ברורה.

מן הכלל אל הפרט –

47. את נזקיה הממוניים של החברה יש לחלק לנזקים עליהם הוגשו ראיות ואת הטענות לנזקים על דרך האומדנה.
48. אשר לנזקים הכספיים בגין מוצרים שהוערכו על ידי מר גלסמן, נתנו אמון מלא בעדותו אשר לא נסתרה ובהערכתו את המוצרים.
לפיכך אנו קובעים כי על התובע לפצות את החברה בגין הנזקים הבאים:
המוצרים אשר הופיעו במשובים בסך 39,844 ₪.
המוצרים אשר הופיעו בחנות הווירטואלית ביום 19.6.14 בסך 35,087 ₪.
המוצרים אשר נטל התובע בהתאם לסרטוני האבטחה בסך 42,443 ₪.
49. התובע טוען כי קיימת כפילות בין המוצרים.
טענה זו נדחת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

- 1 ראשית, המוצרים אשר הופיעו במשובים נמכרו עד ליום 8.6.14 ולכן לא הופיעו במלאי בחנות
- 2 הווירטואלית ביום 19.6.14.
- 3 שנית, לא הוכח כי המוצרים אשר נלקחו על ידי התובע מיום 17.6.14 (יומיים לפני תיעוד
- 4 המלאי בחנות הווירטואלית) מופיעים במלאי של החנות הווירטואלית.
- 5
- 6 50. אשר למוצרים שהופיעו במחשבו האישי של התובע אשר נלקח על ידי המשטרה, קיימים
- 7 מוצרים זהים גם ביום 19.6.14. לא ברור אם מדובר באותו מוצר אם לאו.
- 8 שנית, לא ברור לגבי המוצרים המצויים במחשב התובע, מה הם מייצגים, האם אלה מוצרים
- 9 שנלקחו על ידי התובע ובאילו נסיבות.
- 10
- 11 51. לסיכום נקודה זו אנו קובעים כי הוכח כי התובע לקח שלא כדין מוצרי חברה בסך של 117,374
- 12 ₪.
- 13
- 14 52. אשר לנזקים על דרך האומדנה, החברה טוענת, כאמור, כי על פי ממוצע הגניבות של התובע
- 15 בימים בהם נצפה בסרטוני האבטחה, יש לחייב את התובע בגניבות בסכום כולל של 660,649
- 16 ₪.
- 17 החברה מבקשת להפנות לפסיקה ממנה ניתן להסיק לטעמה, כי ניתן לערוך אומדנה לגבי
- 18 היקף הגניבות.
- 19 אלא שאין הנדון דומה לראיה.
- 20 בס"ע 50279-09-17 **תופיק שיד - עאמר שמא** (17.11.19) נדון עניינו של נהג מערביל בטון אשר
- 21 שלשל לכיסו לאורך השנים סכומי כסף ממכירת טיח שנותר במערבל הבטון באופן "פרטי"
- 22 וצדדי.
- 23 אלא שבאותו עניין הונחה תשתית עובדתית לתחשיב.
- 24 שיטת הגניבה היתה זהה. בפני בית הדין הונחה חוות דעת של רואה חשבון ביחס לרווח מכל
- 25 הובלה בודדת, ומחיר ממוצע של הובלה.
- 26 לפיכך נקבע כי נזקי המעסיק הוכחו במלואם.
- 27
- 28 53. בתע"א 1483/06 **עבד עדוי ואח' - שאדי כליב** (17.1.12) נדון עניינו של עובד מסעדה אשר טיפל
- 29 בגביית מחיר השירות מהלקוחות והוכח כי נהג לגנוב ממעסיקתו.
- 30 בית הדין חייב את ממוצע הגניבות על הרף הנמוך בהתאם להודאתו של עובד אחר אשר הודה
- 31 מהו הסכום אשר שלשל לכיסו באותה השיטה.
- 32
- 33 54. המקרה שלפנינו שונה בכל הקשור להוכחת היקף הגניבה (להבדיל מעצם הגניבה) ולא הונחה
- 34 כל תשתית עובדתית אלא מדובר באומדנה בלבד.
- 35 ראשית, התיעוד במצלמות האבטחה מתייחס לתאריכים 8.7.14 - 17.6.14. לא ברור מדוע
- 36 התחיל והסתיים ביום שלישי דווקא והאם לא התחיל קודם לכן אך לא נצפו אירועים חריגים.
- 37 שנית, בימים אלה היו 16 ימי עבודה בהם נצפה התובע נוטל שלא כדין מוצרים ב- 7 ימים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 16-06-14436

1 לא הוכחה שיטה בימים ואף לא במוצרים או שוויים.
2 שלישית, לא ניתן להקיש מפעילות התובע אשר אינה שיטתית במשך שלושה שבועות על היקף
3 הגזילות במשך 22 חודשים.
4 לפיכך הגם שבנסיבות מסויימות ניתן לחייב בהשבת סכומי גניבה על בסיס אומדנה ולא
5 דווקא על בסיס תחשיב מדויק, לא זה המקרה שלפנינו, שכן חסרה תשתית ראייתית עובדתית
6 לצורך הערכת הנזק על דרך האומדנה.
7 הגם שמוכנים אנו להניח כי התובע גזל ממוצרי החברה גם במועדים נוספים, לא ניתן לחייבו
8 בפיצוי על הנזק על פי השיטה המבוקשת על ידי החברה, אשר אינה מבוססת על תשתית
9 ראייתית אלא על הנחות ואומדנות בלבד.

פיצוי על נזק שאינו ממוני –

10
11
12
13 55. החברה מבקשת לחייב את התובע אף בנזק שאינו ממוני בסכום שימצא לנכון, שכן הוכח כי
14 התובע הפר בגסות את חובת הנאמנות וחובת האמון המוגברת אשר חלו עליו כעובד.

15
16 56. בע"ע 42510-06-16 אלכסנדר פינדמריין – בן ציון זיסמן ואח' נאמרו הדברים הבאים על
17 פסיקת פיצוי בגין עוגמת נפש:

18 **"כפי שנפסק לא אחת, מוטלת על עובד מכוח חובת תום הלב "חובת נאמנות**
19 **וחובת אמון מוגברות", אשר הפרתן תזכה את המעסיק, בנסיבות חמורות,**
20 **בפיצוי לא ממוני גם אם לא עלה בידי המעסיק להוכיח את היקף הנזק שנגרם**
21 **לו" (ע"ע (ארצי) 35403-12-11 קאנטרי פלורס בע"מ - נחמני (29.11.2016).**
22 **פסקה 28 והאסמכתאות הנזכרות בפסקה). עם זאת נעיר, כי לא היה מקום**
23 **לבסס את הפיצוי בגין נזק לא ממוני על עגמת הנפש שנגרמה למעסיקים וכי**
24 **קביעת בית הדין האזורי, בהסתמך על פסקי דין של בתי דין אזוריים, לפיה**
25 **פסיקה בגין עגמת נפש נכונה "דווקא בנסיבות שבהם קיימת אי בהירות,**
26 **כמו במקרה שלפנינו, בדבר סכומי הכסף המדויקים שנגנבו, אף שלא היתה**
27 **מחלוקת שגניבה היתה גם היתה", אינה מובנת מאליה והיא מוקשית כאשר**
28 **המעסיק הוא חברה אשר "כעיקרון, אין היא סובלת מעוגמת נפש" (ע"א**
29 **345/89 נאות דברת נ' מעליות ישראלפט י.מ.ש אילן ניהול והשקעות בע"מ,**
30 **פ"ד מו(3) 350, 359 (1992)).**

31 **מכל מקום, לנוכח קביעת בית הדין על התנהלות העובד, לא מצאנו לנכון**
32 **להתערב בחיובו של העובד בפיצוי המעסיקים בגין הנזק הלא ממוני עקב**
33 **ההפרה החמורה והשיטתית של חובות האמון ותום הלב על ידו."**

34
35 57. לטעמנו המקרה שלפנינו מצדיק קביעת פיצוי בגין נזק לא ממוני וזאת לאור היקף הגניבות,
36 תקופתם וחומרתם. הגם שלא ניתן היה לחייב את התובע בנזקים כספיים נוספים שלא
37 הוכחו, שוכנענו כי המקרים בהם נצפה במצלמות האבטחה נוטל ממוצרי החברה לא היו
38 היחידים והראיה היא מכירתם של מוצרים נוספים בחנות הווירטואלית ובאופן ישיר.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

להיקף מכירת המוצרים באופן ישיר לא היה כל ראייה.
הביצוע השיטתי של גניבות מהחברה מהווה הפרה של חובת הנאמנות וחובת האמון המוגברת של התובע.
לאחר ששקלנו את הנסיבות אנו סבורים כי יש לחייב את התובע בסכום של 40,000 ₪ בגין פיצוי על נזק שאינו ממוני.
[ראו גם ע"ע 47156-06-14 אלמונית חברה בע"מ – אלמוני (26.11.17)].

חייב התובע בעלויות הבדיקה שערכה החברה –

58. החברה מבקשת לחייב את התובע בפיצוי בגין עלויות הבדיקה המקיפה שנאלצה לערוך ואשר זכתה לשם "פרויקט חמניות" בסך 241,624 ₪ ללא מע"מ.
על עלות הבדיקה ניתן ללמוד מהחשבונית ששילמה החברה לחברת גדין טכנולוגיות, אשר צורפו לתצהירו של מר אברבנאל.
החברה שילמה לחברת גדין טכנולוגיות, וזו שילמה לחברת החקירות מפאת שיקולי מידור וביטחון מידע הנדרשים בביצוע בדיקות מסוג זה.
סכימת החשבוניות המיוחסות ל"פרויקט חמניות" בצירוף החשבוניות בגין הרכישות המבוימות [1,048 דולר - 3,982 ₪] ו- (1,800 דולר - 6,840 ₪) מביא לתוצאה של 241,624 ₪.
59. לטענת התובע מדובר בחקירה "מנופחת", מוגזמת ולא סבירה, בדיקה אשר היוותה עילה להוצאת כספים מהחברה ולהעברתם לחברת גדין טכנולוגיות אשר בעלת המניות בה היא אשתו של מר אוהד עמיר, סמנכ"ל החברה.
עוד הוא טוען כי קיימת חפיפה בין הסכום ששולם עבור הרכישות המבוימות במרכיבי התביעה המתייחסים לרכישות מהחנות הווירטואלית.

ההכרעה –

60. הכלל הוא כי מעסיק המוציא הוצאות לחוקר פרטי על מנת להוכיח מעשי גניבה, ואלה אכן הוכחו זכאי להחזר כספי של הוצאות החוקר. אלה הוצאו בעקבות הפרת האמונים של העובד ומהווים חלק מנזקה של החברה.
אנו דוחים את טענת התובע כי החקירה נוצלה על מנת להעביר כספים לחברת גדין טכנולוגיות וכי אף בוצעה תוך ניגוד עניינים.
נתנו אמון מלא בתוצאות החקירה אשר הביאה למסקנתנו כי אכן התובע ביצע את מעשי הגניבה.
יחד עם זאת בהתחשב בהיקף החקירה ובפסיקה אשר הורתה על השבת הוצאות החקירה, אנו קובעים כי מדובר בסכום שאינו סביר ולפיכך מאשרים הוצאות חקירה בסך של 25,000 ₪.
לסכום זה יש להוסיף אף את עלויות הרכישות המבוימות בסך של 10,822 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 14436-06-16

נדחית טענת התובע בדבר חפיפה בין מוצרים אלה למוצרים שהיו במלאי בחנות הווירטואלית וזאת מהטעם כי המוצרים בחנות הווירטואלית הוערכו בהתאם למשובים ולמלאי ליום 19.6.14. מוצרים אלה לא נכללו בקטגוריות אלה.

התוצאה –

61. תביעת התובע מתקבלת בחלקה.
על החברה לשלם לתובע שכר עבודה בסך של 12,210 ₪.
62. התביעה שכנגד מתקבלת בחלקה.
על התובע לשלם לחברה את הסכומים הבאים:
פיצוי על נזק ממזני בסך של 117,374 ₪.
פיצוי על נזק שאינו ממזני בסך של 40,000 ₪.
החזר הוצאות חקירה בסך של 35,822 ₪.
63. מן הסכום בו חייב התובע יש לקזז את שכר העבודה בסך 12,210 ₪.
64. הסכום שנותר יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
65. כמו כן בנסיבות העניין ישלם התובע לחברה הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 15,000 ₪.
כל הסכומים ישולמו על ידי התובע לחברה בארבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.20 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.
66. זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מהמצאתו.

ניתן היום, ט' סיוון תש"פ, (01 יוני 2020), בהעדר הצדדים.

חנה טרכטינגוט

מרדכי מנוביץ

חנה טרכטינגוט, שופטת

נ.צ.ע. מרדכי מנוביץ